

Wysłano dn. 30 MARZ. 2010

L. dz. ....

podpis .....

Kielce, dnia 29.09.2010 r.

Ministerstwo Finansów
Dyrektor Departamentu Długu
Publicznego

Pan Piotr Marczak

KO/070/4401/2010

Regionalna Izba Obrachunkowa w Kielcach zwraca się z pytaniem czy zobowiązanie wymagalne jednostki samorządu terytorialnego z tytułu udzielonego poręczenia wliczać należy do państwowego długu publicznego w sytuacji, gdy j.s.t. w stosunku do w/w zobowiązania zachowuje status prawny poręczyciela.

Stan prawny w zakresie zaliczalności zobowiązań wymagalnych jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udzielonych poręczeń do długu publicznego nie jest jednoznaczny. Na podstawie art. 72 ust. 1 pkt. 4 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do państwowego długu publicznego zaliczyć należy zobowiązania sektora finansów publicznych z tytułu wymagalnych zobowiązań uznanych za bezsporne przez właściwą jednostkę sektora finansów publicznych będącą dłużnikiem.

Natomiast z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu ustalania wartości zobowiązań zaliczanych do państwowego długu publicznego, długu Skarbu Państwa, wartości zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji (Dz. U. Nr 57 poz. 366) wynika, że zobowiązania z tytułu gwarancji i poręczeń wyłącza się z wartości wymagalnych zobowiązań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Także z § 4 instrukcji sporządzania kwartalnego sprawozdania Rb-Z o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji stanowiącej załącznik Nr 9 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (Dz. U. Nr 43 poz. 247) wynika, że poręczenia w tym wymagalne przedstawiane są w odrębnym niż zobowiązania według tytułów dłużnych zestawieniu (w części B w/w sprawozdania). Z kolei jednak z § 2 ust. 1 pkt. 4 w/w instrukcji określającego zakres wymagalnych zobowiązań wynika, że rozumieć przez nie należy wszystkie bezsporne zobowiązania, których termin płatności dla dłużnika minął, a które nie zostały ani przedawnione, ani umorzone. Są to zobowiązania wynikające głównie z dostaw towarów i usług (np. niezapłaconych w terminie faktur), prawomocnych orzeczeń sądu, udzielonych poręczeń i gwarancji.

Naszym zdaniem zobowiązania z tytułu udzielonych poręczeń mogą stać się tytułem dłużnym zaliczanym na podstawie art. 72 ust. 1 pkt 4 lit b u.f.p. do państwowego długu publicznego jeśli zobowiązania te zostaną uznane za bezsporne przez j.s.t. , która udzieliła poręczenia z tym jednakże zastrzeżeniem, że konieczne jest również ustanie w stosunku do j.s.t. statusu poręczyciela i uzyskanie przez j.s.t. statusu dłużnika wobec wierzyciela. Stać się tak może jeśli np. w przypadku niewypłacalności dłużnika (np. kredytobiorcy) j.s.t. przejmie jego dług na podstawie umowy o przejęciu długu. Zmiana statusu j.s.t. w związku udzielonym poręczeniem ze statusu poręczyciela w status dłużnika nastąpi także w sytuacji określonej w art. 60 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Dopóki więc j.s.t. pozostawać będzie poręczycielem (nawet jeśli będzie musiała regulować poręczone zobowiązania za dłużnika i będą to zobowiązania, które uzna za bezsporne) to brak jest naszym zdaniem podstaw prawnych, aby zobowiązania z tego tytułu wliczać na podstawie art. 72 ust. 1 pkt 4 lit b u.f.p.

do kwoty długu. Z uwagi na istotę zaistniałego problemu zwłaszcza dla prawidłowego ustalania relacji zadłużenia, o której mowa w art. 170 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych prosimy o stanowisko w przedstawionej sprawie.

R.

↓